

בס"ד ו' אדר ב' ה'תשפ"ד
 הדלקת נרות - 17:30
 צאת השבת - 18:21
 רבנו תם - 19:04
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וארבע - עלון מס' 1199
 @ ביום ראשון בערב מתחילים "ברכת הלבנה".
 @ ביום ראשון ז' אדר ב' לידת ופטירת משה רבנו ע"ה.
 @ ביום חמישי "תענית אסתר" (מוקדם), סיום הצום 18:09.
 @ בשבת הבאה "שבת זכור".

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
לחנת "נכר חמשת הפקד"
 לארגון "אברהם יגל"
מענייני הפרשה:

פרשת פקודי חזק חזק וזתחזק

מפטידון: "וינש חידום"
 (מלכים א' ז')
**"משנכנס אדר
 מרבין בשמחה"**

⊞ **"וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילים"** (לט - א)
 מגושי הזהב עשו חוטים דקיקים וארגו אותם בתוך התכלת והארגמן. יש בזה משום רמז לאנשים המשוועים הזהב, שלא יתגאו בכך אלא ישפילו עצמם ויתבטלו בין אלה שהם פשוטים ועניים לעומתם. (שפתי צדיק)

⊞ דין וחשבון לחומרים שהשתמשו למשכן.
 ⊞ בגדי הכהונה לכהנים, האפוד והחושן, המעיל הכתונת והמצנפת.
 ⊞ משה מברך ומקדש את המשכן וכליו.
 ⊞ משה מקים את המשכן והקב"ה משרה את שכינתו במשכן.

⊞ **"כאשר ציה ה' את משה"** (מי י"ט)
 הרי התורה מספרת, כי משה עצמו עשה את כל הדברים הללו, ואם כן צריך היה הכתוב לומר: אשר צוה ה' אתו ולא "את משה"? אולם, משה עשה את כל זה מתוך ענוה ופשטות יתירה, כאילו היה צווי ה' מכוון למשה אחר ולא אליו. "כאשר צוה ה' את משה", כאילו ציווה ה' את משה כלשהו. (חשבה לטובה)

⊞ **"אלה פקודי המשכן"** (ל"ח - כ"א)
 רבי מאיר מפירא מלובלין כותב דבר מעניין: לעגל נתנו את כל כספם וזהבם וויתפרקו כל העם, ויצא רק עגל אחד, ואיש לא דרש חשבון. ובבנין המשכן, נתן כל אחד רק מחצית השקל, ובהם עשו את אדני המשכן, ודווקא כאן ריבנו וחשדו. כשנותנים לעגל, כולם מרוצים, אבל כשנותנים למשכן, לדברים שבקדושה, שואלים שאלות ומבקשים חשבונות.

מיכלת דבדיחותא לחודש אדר
 ⊞ פלסטיני בא ליהודי ואומר: אני אמנה שמות של אנשים צדיקים מהאיסלם, ואתה תמנה שמות של צדיקים יהודים. וכל שם שאומרים תולשים שעה מהזקן של השני. אמר לו היהודי, תתחיל אתה. אמר הפלסטיני, מוחמד, אחמד, ומחמוד. הוציא הפלסטיני 3 שיערות מזקנו של היהודי. היהודי תופס בזקנו של הפלסטיני ואומר: רבי עקיבא ועשרים וארבעה אלף תלמידיו, ותלש את כל השערות מזקנו של הפלסטיני.

⊞ **"ויברך אותם משה"** (ל"ט מ"ג)
 יייה רצון שתשרה שכינה במעשי ידכם" (רש"י) למרות שהכל נעשה כמצוותו של משה, **אם כן היה צורך שהשכינה תשרה מאליה בלי ברכת משה** כי כך הובטח להם: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", ובכן עשינו ככל אשר צויתנו, "השקיפה ממעון קודשך". בכל זאת היה צורך בברכת משה ללמדנו שבכל בנין שהאדם בונה עם ייעוד הכי גבוה, ואפילו אם זה משכן - **יש צורך בברכת הצדיק כדי שהשכינה תשרה**, ובלעדי הצדיק אין זה בטוח שתתקיים הבטחה כלשהי. (נאות דשא)

⊞ **זטילת ידיים**: כשנפטר אחד מן הגנבים שהיה כייס מפורסם בעירו נתבקש הרב להספידו. עלה הרב על הבמה ואמר: "יש ללמד זכות על הנפטר, שהרי מעולם לא הלך ד' אמות בלי נטילת ידיים..."
 ⊞ **"להכות את המן"**
 איפה מרומז בתורה כי בשעה ששומעים את שם המן במגילה צריך לחבוט, או כפי שאומרים בלשון עממית "להכות את המן"? בפסוק: "והיה אם בן הכות הרשע".
 סופי התיבות של שלוש המילים הראשונות - **המן**.

⊞ **"מאת אדנים למאת הככר"**
 הכלי יקר אומר שאדן הוא משלש אדון, שמי שמחזיק עצמו בשפלות כאדן, הוא אדון, וכלשון הזוהר, מאן דהוא זעיר (שפל בעצמו) איהו רב (גדול).

פינת הניבים והפתגמים
הגיע לפרקו / עמד על פרקו = התבגר, הגיע למלא שנותיו. הגיעה לפרקה = הגיע זמנה להנשא.
דוגמה: פיון שהנער הגיע לפרקו, נשתנו הליכותיו.
מקור: אמר ר' אבין הלוי: בשעה שעמדו ישראל לומר שירת הים לא הניחם משה שיאמרו לעצמם, אלא פשם שרבו של אדם אומר עמו פרשתו פשהוא נער, קד אמר משה עמקם... לאחר ארבעים שנה עמדו על פרקם, התחילו אומרים שירת הבאר לעצמם. [ללקוט שמעוני, חקת, כא].

⊞ **"מאת אדנים למאת הככר"**
 וכתב "בעל הטורים" שכנגד מאת אדנים תקנו מאה ברכות בכל יום, ואומר החידושי הרי"מ שכשם שהאדנים הם יסודות המשכן, כן גם הברכות הם יסודות הקדושה בכל אדם מיישראל, ועיי הברכות הוא מעיד שהשי"ת הוא אדון של כל הבריאה.
 ⊞ **"אלה פקודי המשכן משיכן העדות"**
 הפסוק פותח בתיבה **"אלה"** ר"ת אבק לשון הרע. היהודי לפני שמקיים "פקודי ה' ישרים משמחי לב", חייב לתקן קודם את העניין של לשון הרע. שכתוב "פקודי המשכן" ר"ת **"פה"** שמלמדנו על הבחירה בכח הדיבור בפה. (שלמה אלביליה הי"ו)

הסירו ממשול מדוך עמי! העלון טעון גנייה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הליכות"

הליכות ברכת הגומל

א. ארבעה צריכים להודות, יורדי הים כשעלו ממנה, הולכי מדברות כשיגיעו לישוב, מי שהיה חולה ונתרפא, ומי שהיה חבוש בבית האסורים ויצא. וסימנך: וכל החי"ם יודוך סלה. חי"בש, יסורים, י"ם, מ'דבר. (ילקו"י, חי"ג דיני ברהמ"י)
ב. והברכה: "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם הגומל לחייבים טובות ושמועני כ טובי". והשומעים אומרים: "מי שגמלך כל טוב הוא יגמלך כל טוב סלה". (ילקו"י, ברכות תקסט)
ג. המנהג הפשוט שאין הקטן פחות מ"י"ג שנה מברך ברכת הגומל, אך הרוצים להנהיג שגם קטן יברך הגומל, יכולים להנהיג כן, והאב אינו יכול לברך הגומל במקום בנו.

יש להזהיר את הקהל שיענו אמן אחר ברכת הגומל קודם שיענו "מי שגמלך כל טוב הוא יגמלך כל טוב סלה". והמברך עונה אחר הקהל "אמן כן יהי רצון". (ילקוט יוסף ברכות תקעא)
ה. מי שהיה בבית האסורים ויצא משם, ונתחייב בברכת הגומל, וגם נסע מעיר לעיר שיעור מהלך פרסה, אינו מברך אלא ברכה אחת, ועולה לו לזה ולזה. וכן מי שהיה חולה וגם נסע לחו"ל, ברכה אחת פוטרנו. (ילקו"י, דיני ברכות תקעב)
ו. חטופי מטוס ששחררו יש להם לברך ברכת הגומל. אבל קרוביהם וידידיהם אין להם לברך הגומל. ואשכנזי ראשי לברך על הצלת חבירי ורפואתו. (ילקוט יוסף ברכות תקעב)
ז. נשים חייבות לברך ברכת "הגומל" לאחר שנתרפאו ממחלה, או לאחר לידת בן או בת. וכיו"ב. ולכן אם האשה נתחייבה בברכת הגומל, תלך לבית הכנסת ותברך בעזרת הנשים, כשיש עשרה אנשים בבית הכנסת, בעת קריאת התורה בין גברא לגברא. ואין לבעל לברך הגומל במקום אשתו, אלא אם כן גם הוא נתחייב בברכה זו, כגון שנסע מעיר לעיר שיעור פרסה וכדומה, שאז יברך בבית הכנסת בעת קריאת התורה, ואשתו וטעמה את ברכתו בעזרת הנשים, ותכוין לצאת ידי חובת הברכה, וגם הוא יתכוין להוציאה. (ילקו"י, ברכות תקעג, ועמוד תשנט)

ח. אפשר לברך ברכת הגומל בלילה בעשרה. (ומכל מקום יש המקפידים שלא לברך ברכה זו אלא ביום. (ילקוט יוסף, חי"ג דיני ברהמ"י וברכות עמוד תקעד)
ט. צריך לברך ברכה זו בפני עשרה, וטוב ששניים מהם יהיו תלמידי חכמים, דכתיב, "וירוממוהו בקהל עם, ובמשב זקנים יהללוהו". ואם אין תלמידי חכמים מצויים בעיר, יברך אפילו שלא בפני תלמידי חכמים. ומכל מקום בדיעבד מי שעבר וברך הגומל שלא בפני עשרה, לא יחזור לברך שנית ברכת הגומל, אלא יאמר ברכה זו בלי שם ומלכות בפני עשרה. (ילקוט יוסף, חי"ג דיני ברהמ"י וברכות עמוד תקעד).
י. מי שנתחייב בברכת הגומל, ואינו עולה לקריאת התורה, וחבירו שגם כן נתחייב בברכת הגומל עולה לקרות בתורה, יכול לומר לו שיתכוין עליו להוציאו בברכת הגומל, וגם הוא יתכוין לצאת, ויוצא ידי חובת הברכה בשמיעתו, שגם בברכת הגומל מהני שפיר דין "שומע כעונה". (ילקו"י, חי"ג דיני ברהמ"י וברכות עמ' תקעו)

יא. מי שהתחייב בברכת הגומל, לכתחלה ישתדל לברך ברכה בתוך ג' ימים, ואפילו שלא בפני ספר תורה ובשעת קס"ת, ושלל בפני ב' חכמים, ודי שיהיו שם עשרה. שאין להמתין ולאחר שבטל זה ברכה זו. ואם איחר מלברך ברכת הגומל יש לו תשלומין לברך כל זמן שירצה, אלא שנכון שלא לאחר יותר מג' ימים. (ילקו"י, חי"ג דיני ברהמ"י וברכות תקעז).
יב. אם נתחייב לברך הגומל בערב יום טוב, טוב להשתדל לברך ביום טוב, או על כל פנים קודם שיעבור הרגל. (ילקוט יוסף, חי"ג דיני ברהמ"י וברכות עמוד תקעח).

יג. הנוסעים בכבישים שמצוי בהם סכנה, כגון בכבישים שמצוי בהם יידי אבנים ובמקום תבערה על ידי המחבלים, מברך הגומל אף אם נסע פחות משיעור פרסה. ואם נוסע בכבישים אלה כל יום, יברך הגומל בשבת בין גברא לגברא.

מכל מלמד" השכלתי

ז' באדר - סגולה לפרה

ז' באדר הוא יום שנולד בו משה רבנו ויום שמת בו לסוף מאה ועשרים שנה, "שהקב"ה יושב וממלא שנותיהם של צדיקים... שנאמר: "את מספר ימך אמלא".

חסידים ואנשי מעשה מתענים ביום זה לפי שמתת צדיקים מכפרת. בהרבה קהילות יום זה מיוחד ל"חברא קדישא", כי קבורתו של משה רבינו היתה ע"י הקב"ה ונמצא שבים זה בלבד לא יתעסקו במלאכתם.

הליכות תענית אסתר

א. ביג' באדר מתענים תענית אסתר הטעם: (א) זכר לתענית מרדכי ואסתר. (ב) להכניע כח השטן שלא יקטרג על סעודת פורים. ואין צריך לנהוג בתענית אסתר את מנהגי האבלות של ט' הימים שבחודש אב ולכן מותר להתרחץ ולשמוע שירים וכדו'.

ב. יג' באדר שחל בשבת מקדימים להתענות ביום ה' והטעם: (א) שמרבים ביום ה' בסליחות ואין זמן לכך בערב שבת. (ב) שלא יכנס לשבת כשהוא מעונה ואין לצום בכניסת השבת דמקצת ערב שבת דינו כשבת.

ג. יש שנוהגים להתענות ביג' באדר לילה ויום. ואין מנהגינו כן. ויש שמתענים תענית אסתר ג' ימים זכר לתענית של אסתר המלכה ומתענים בימים בה"ב שאחרי פורים.

ד. אומרים תחנון בשרית בתענית אסתר ויש חסידים שנוהגים שלא לומר תחנון בתענית אסתר.

ה. יג' באדר שחל בשבת אין אומרים "צדקתך" בתפילת מנחה.

ו. בתענית אסתר אין מוציאין ס"ית אלא רק אם יש לפחות "אנשים שמתוכם לפחות ששה מתענים וכן ברכת "עננו" בחזרת הש"צ אין רשאים לאומרה ברכה בפני עצמה אלא אי"כ יש לפחות במנין ו' מתענים ואין אין ו', יאמרה רק ב"שומע תפילה".

ז. אין להעלות לתורה אלא רק מי שמתענה וכהן או לוי שאינו מתענה אפי' שלא יצא מבית הכנסת בקריאת התורה לא יעלה לתורה.

הבדלים בין בית המקדש הראשון והשני

"אלה פקודי המשיכן משיכן העדת..."

על אותו הפסוק מבאר ה"חתם סופר" את דברי הגמרא במסכת יומא דף כא. "

הז"ל חמלמדיס אותנו על חמישה דברים שהיו בבית המקדש הראשון ולא היו בבית המקדש השני:

- א.** ארון העדות ועליו הכפורת והכרובים.
- ב.** אש התמיד.
- ג.** השכינה.
- ד.** רוח הקודש.
- ה.** היכולת לשאול באורים ותומים.

אומר הגאון רבי משה סופר זצ"ל: שבדבר זה מרומז בפסוק: "אלה פקודי המשיכן משכן העדת..." **המשכן** - מרמז על בית מקדש ראשון.

משכן - ללא האות ה"א (בגימטריה = 5) מרמז על בית מקדש השני שחסרו בו חמישה דברים הנ"ל...

הוא הפך את השכונה

כולם קראו לו מיקי, למרות ששמו המלא היה מיכאל. מיקי היה מוכר בכל השכונה, הוא היה בנם של משפחת לוי מהמשפחות המייסדות של השכונה הצפונית בעיר. כבר מנעויות ראו עליו את כשרונו הבלתי רגיל, את יכולת מנהיגותו ואת פניו המקרינות שמכות של שובבים. בתחילתו זה בא לידי ביטוי בעיקר בהתנהגותו החוצפנית בכניסתו לדברי כל אדם מבוגר, הערות נעימות ולא נעימות לכל מי שפגש. מיקי היה ילד טוב ואהב גם לעזור, בבית הכנסת "זכרון אליהו". מיקי היה מסדר את הסידורים, אוסף אותם בסוף התפילה, מסדר את החומשים במדפים ולא שוכח להחליף לפני החגים את הפרוכות של ארון הקודש והתיבה, בחריצות ובזריזות. השכונה היא שכונה חילונית ויש בה גם מעט משפחות מסורתיות. בית הכנסת היה המגפש השבועי של משפחות אלו, ונוצרו כמובן קשרי ידידות בין המבוגרים וכמובן גם בין הילדים.

כזו, היתה גם משפחתו של אבני [קיצור של אבנר], משפחה טובה, מסורתית, כולם אהבו אותם.

מאז היותם בני שבע, מיקי ואבני היו חברים טובים בלב ונפש. מיקי היה באופיו בוגר ומבין עניין. כל השכונה היתה על גבם של מיקי ואבני, מלאים במרץ ושופעים ברעיונות לתעלולים שונים ומשונים, הם מילאו את השכונה בחדווה ולפעמים בקצת כעס. לא כל אחד מסכים לריסוסי צבע ולכרזות שונות על גדרות ביתו, ולא כל אחד עובר בשתיקה אילו שולחים לו מכתבים מלאי הומור והטעיה. באחד מערבי הקיץ התקבצו ובאו כמה מחשובי השכונה אל בית משפחת לוי, לשם הזמינו גם את הוריו של אבני ודרשו לשים קץ למעלליהם של הצמד חמד. כולם ידעו כי המוח שעומד מאחורי הכל הוא זה של מיקי, ולכן כל החיצים היו מופנים אל הוריו, שהיו נבוכים למשמע הטענות והדרישות.

זה לא עזר... מיקי הפך את השכונה...

לא עזרו תחנוני הוריו והשכנים, גם רב בית הכנסת שהתערב בעניין לא הצליח להרגיע את המצב. כולם התרגלו למצב, והתפללו וקיוו ליום שבו מיקי יקבל עליו עול ומשמעת מעט.

כשסיים מיקי את כיתה ו', סיים אבני חברו הטוב כיתה ח' ועזב את בית הספר השכונתי, על אף כל המאמצים לא שוכנע אבני להמשיך במסגרת תורנית, בשנה הבאה הוא ילמד במוסד אחר בשכונה הסמוכה.

מיקי חש בבדידות, הדבר גרם לו בהחלט להיות רציני מעט, בפרט משום שאת רוב התעלולים היה קל יותר לבצע בשניים, וכעת הוא לבד. פה ושם הוא נעזר בילדים מתגייסים חז פעמים, לביצוע הפעילות השגרתית שתמשיך "להפוך את השכונה".

בבוקרו של יום שישי קיצי בחיר וחס, החליט מיקי על אחד מגדולי התעלולים שייזכר לאורך ימים רבים בלב כל מתפללי בית הכנסת "זכרון אליהו". באותה שבת התקיים עליה לתורה - "שבת חתן" של יוסף כהן מבני השכונה שנישא בשעה טובה ומוצלחת.

כנהוג יזרקו ממתקים ושקיות הפתעה מעזרת הנשים מייד לאחר ברכת התורה, לסימן ברכה והצלחה ומזל טוב לחתן.

בראשו של מיקי עלה רעיון מבריק לקשירת שקיות ממתקים מעל לנברשות בחוטים שקופים, להורידם בשעת השמחה, ומייד כאשר אחד הילדים ירצה לאחוז בהם, הם "יברחו" בחזרה כלפי מעלה.

הכנה רבה דרושה לביצוע התעלול, ומיקי החליט לגשת לבית הכנסת מוקדם לקשירת החוטים וכל השאר.

בשעה היעודה הגיע מיקי לבית הכנסת, וניגש למלאכה. אולם בעלותו לעזרת הנשים אשר היתה אמורה להיות ריקה באותה שעה, שמע רחשים שונים וקולות שנדמו לו כקולות בכי של אשה. כשהתקרב לאט ובשקט, ראה לתדהמתו את אימו של אבני חברו, מתייפחת בבכי חרישי לתוך ספר תהילים גדול. הוא נשאר קפוא על מקומו והאזין לתפילות הנרגשת. הוא ידע היטב על מי היא מתפללת, לא היה לו צורך בשמיעת בקשותיה שנשמעו קטועות מתוך התייפחות הבכי.

כולם ראו את אבני לאחר השנה הזו, ראו את הכיפה שהלכה והתקטנה מיום ליום, כולם ראו את התספורת המשוונה, את סיגנון הדיבור הזול, זה שמקובל היום ברחובות ועל הברזלים. בשכונה הסמוכה אבני היה מסתובב בכלל בלי כיפה, ההתדרדרות שלו היא בשיא. מיקי עמד מרותק למקומו ולא יכולת לזוז, ליבו נשבר למשמע בכיותיה של האמא, הוא לא האמין שמשוהו יכול לרגש אותו, אבל עכשיו זה קרה, משוהו זז לו בלב, קול פנימי זעק בתוכו ולא נתן לו מנוחה. ברגעים אלו ממש הוא עבר מהפך ענק ומשמעותי, הוא החליט באותו רגע את ההחלטה החשובה ששינתה את חייו.

ביום ראשון בבוקר, ביקש מיקי להיפגש עם מנהל בית הספר, בקול בטוח ויציב הודיע מיקי למנהל שהוא מעוניין ללמוד בשנה הבאה בישיבה קטנה. המנהל הרים את ראשו מתוך נירות המשרד, בקול רועד מחוסר אמון שאל: "מיקי??? "כן מיקי" ענה לו מיקי ללא חשש.

מיקי עבר בהצלחה את הבחינות והתקבל לישיבה טובה במרכז הארץ, מהפך אדיר התרחש בחייו של מיקי אשר קיבל על עצמו את הלימודים רצינות ובאחריות, הוא היפנה את כל כוחותיו והאנרגיה העצומה שבד לבו הטובה. הוא התייעץ והתמיד בלימודו ורבני הישיבה היו גאים בו. פניו השתנו, הוא הפך לילד אחר לגמרי, דיבורו בנחת, הוא נולד מחדש.

הוריו, שנים רבות התביישו להיראות בציבור יחד עם בנם השובב הפכו להורים המאושרים ביותר, גאים בבנם שהוא בחור ישיבה רציני ואיכותי. השכנים הביטו בתדהמה בעלם הצעיר השב הביתה לשבתות וחגים פוסע בנחת ובהילוך מכובד ורציני, חן מיוחד ונעים פרוש על פניו וכולו אומר כבוד והדר, הם לא האמינו למראה עיניהם, זה מיקי? שאלו ושפשו עיניים בתימהון.

בתום השנה הראשונה ללימודיו בישיבה חזר מיקי לשכונה וניגש אל כל המשפחות המכובדות שבעבר סבלו ממנו, וגייס פרסים ומתנות לתלמידים כדי שיתאספו וישבו בבין הזמנים בבית הכנסת לסדר לימוד מיוחדים לבין הזמנים. הוא הזמין רבנים ודרשנים לישיבת בין הזמנים שלו, קול התורה החל בוקע ועולה מחלונות בית הכנסת "זכרון אליהו". בחורים רבים נאספו ובאו לישיבת בין הזמנים ושיעורי תורה ומוסר החלו להישמע בוקר וערב בבית הכנסת שהיה עד היום שומם בימות החול. לאחר שנה נוספת הגיעה שמעה של ישיבת בין הזמנים של מיקי גם לשכונות אחרות, בחורים באו והוסיפו להתקבץ מכל עבר לישיבה המפורסמת וכיום בכל בין הזמנים מתכנסים עשרות בחורים ונערים ללימודים בישיבה. בני השכונה כולם כאחד, התגייסו לעזרתו של מיקי שנהפך לראש ישיבת בין הזמנים, צעיר ונמרץ, כולם התגאו והתפארו בו ויחילו שילדיהם יהיו מיושבי בית הכנסת "זכרון אליהו".

קול התורה נישא למרחוק, ובליבו של מיקי נמהל הקול הזה עם זכרונות בכי אמו של אבני, גם הוא בכה עכשיו כשראה את עשרות הולמים עמלים בתורה בשמחה ובחדווה, בכי של אושר והתרגשות.

מלאכת המשכן נעשתה במשך 57 ימים !!!

ו'תכל כל-עבודת, משכן אהל מועד; וינעשו, בני ישראל כל אשר צוה ה' את-משה, בן עשו'
התחילו עם ישראל לאסוף חומרים למשכן באמצע תשרי וכלו כל המלאכה ביום כ"ה בסלו, סה"כ 69 ימים. החסר מהם שבתות וימי החג (סוכות), תקבל = 57 ימים אם נשאל, מה כיצד יכולה להתבצע עבודה כזו מורכבת ומסובכת בכל כך מעט זמן? אומרים חז"ל: העבודה נעשתה מאליה, לכן כתוב "ותכל" ולא "ויכלו". כך גם במלאכת המקדש הראשון בימי שלמה, שם כתוב: "והבית בהבנותו" - "אשר בנוהו" לא כתוב אלא: "בהבנותו" - שנבנה מאליו. כן נראה בבניית בית שלישי שירד מוכן מאת ה' יתברך. אמן.

ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים

ג' פעמים כתיב בפרשה לשון הקמה: **תקים, הוקם, ויקם.** הם כנגד ג' בתי מקדש, שני בתי מקדש ראשונים שנבנו על ידי בשר ודם ונחרבו, נאמר בהם לשון **תקים, ויקם**. ואילו ביהמ"ק השלישי שעתיד להבנות ע"י הקב"ה נאמר בו **הוקם** והכוונה **שיקום** ויהיה נצחי, אכ"ר.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

חינוך בפורים - לא מנפצים את שמחת הפורים

נפצים וכלי משחית לפורים, הם דבר מאוד מסוכן. במשך שעות היום נשמעים פה ושם פיצוצים שלא היו מביישים גם טיל סקאד, הגורם לבהלה ופחד במיוחד אצל זקנים, נשים, וקטנים, שאינם מודעים למצוה הרענית החדשה, שחתה עליהם כרעם ביום בהיר, בלי שום הכנה כדרך שאר המצוות מדין חינוך. רבותינו ז"ל אמרו: המבעית (המבהיל) את חברו, פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים. (קידושין כד) וכן נפסק להלכה בשו"ע חו"מ סימן ת"כ סעיף לד. גם רבי יהודה החסיד כותב (בספר חסידים מד): אם ציער אדם כאילו ציער עולם מלא! שכן כל מה שיש בעולם יש באדם (אדם הוא עולם קטן - תנחומא פקודי ג) אפילו אם ציערו בכל שהוא, על כל צער וצער שהוא מצער חברו יענש בידי שמים. אם כן, מי מוכן לקחת על עצמו אחריות כבידה, ובמיוחד חינוך ילדיו שעומד במבחן של עבירות שבין אדם לחברו, שאנו עדים להרבה מקרים שילדים מבהילים את חבריהם בכוונה תחילה בפיצוצים נוראים. כל אבא ישמור על ילדיו מסכנות ואסונות, שומר נפשו ירחק.

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יגב" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

סרכה והלפנה
למשה וטובה שמאי
למשה וטובה שמאי
למשה וטובה שמאי
למשה וטובה שמאי

לציבור קוראינו היקר!
באחד באדר משמיעין על הטקלים השנה כולנו מתארגנים לתת "זכר למהות הקפ"ה"
לחיווך העלון "אברהם יגב" המזכה את הרבים וחלוקה לתלמידי חכמים ומשפחות ברוכות התקשרו ונגיע עד אליכם: 054-7743834

סרכה והלפנה
שמואל ויופרה כהן
זכות תרומתם לעלון שיזכו לפרנסה טובה, רפואה והצלחה שירוו נחת מיוצאי חלציהם. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה. **וברכה לליהי** שתצלח בלימודיה ובכל דרכיה

כל הישועות והברכות לניסים יטובה בכורי שתורמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלוה לרפואת הדר בת מרים טובה בת דבורה אושר בן המדה לרפואת ניסים בן סולטן לע"נ אברהם בן נסימי וחיה ז"ל

סרכה והלפנה
פתילי והדויה ישראל
זכות תרומתם שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות יתגשמו כל משאלותם לטובה וירוו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם

סרכה והלפנה
עליזה מרים ואליהו מורנו
ברריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, ולשנים טובות

סרכה והלפנה
רפואה שלימה אלעד בני ביתו וכל בני ביתו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמיב אבריה ושש"ה גידיהם שיחזרו לאיתנם הראשון ויזכו לשנים רבות וברכה לאהרון וסימונה נהרי

סרכה והלפנה
רפואה שלימה לטובה בכורי בת דבורה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמיב אבריה ושש"ה גידיהם שיחזרו לאיתנם ותזכה לשנים רבות טובות עם בעלה ניסים

סרכה והלפנה
תנאל ושמריה אלעזר
בהגיע איתי למצוות יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצלח בלימודי דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. **וברכה נחת ושלוה למרדכי ודינה אלעזר** לתנאל ומלכה שלום

סרכה והלפנה
למשה וטובה שמאי
למשה וטובה שמאי
למשה וטובה שמאי
למשה וטובה שמאי

סרכה והלפנה
מאיר ודינה אבוטובול
בזכות תרומתם לעלון יתברכו בשפע קודש, בריאות, אושר ופרנסה טובה ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות ובכל מילי דמיטב וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם

סרכה והלפנה
לשמיעין חיים בן קדרה
שתורמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיזכה עוד השנה לזיווג הגון משרש נשמנו הטוהרה. יתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר ונחת יתגשמו משאלות ליבו לטובה **לע"נ כליפה בן סודיה ז"ל**

סרכה והלפנה
לעיי הצנועה והענוה
במשתתפים בעצרכם בפטירת הצנועה והענוה **אושרה ובאי** בת יקוט ז"ל שלא תדעו עוד צער

סרכה והלפנה
לעיי הצנועה והענוה
במשתתפים בעצרכם בפטירת הצנועה והענוה **אושרה ובאי** בת יקוט ז"ל שלא תדעו עוד צער

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הי"ו
אברהם נאמן בן מרים הי"ו
ישאל פרגי רפאל בן מרים הי"ו
שבתי מוסאי בן נהיית הי"ו
יאיר חיים בן דליה וסביח הי"ו
אסתר אהרונת בת גוהר מנב"ת
נהיית ישראל בת שנימי בגו"ה מנב"ת
ירחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת
מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת
לידה הרוני בת מרי מנב"ת

לעילוי נשמות :

יעקב נאמן בן חנוס ואהרון ז"ל
הרב ניסים ארביב בן אסתר ז"ל
ירדנה סופר (ג'רופ) בת יהודית ז"ל
יהודה אסאלי בן ביבי ואיבא ז"ל
ורדה ברגל בת נעימה ז"ל
זליכה מאזול-לטובה בת חנה ז"ל
תכלת זעורו בת גלדיס ז"ל
פרחה אטאדי בת סולטנה ז"ל